

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 25. august 2021 blev i sag nr. 96230:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 16/12 2020 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Jeg faldt ned af mine trapper udenfor slog hovedet og fik hjernerystelse og åbent sår på arme og ben – hvor der nu er beskæmmende vansiring af min højre arm.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At de i deres vurdering af mit mén, tager de multiple skader med i méngraden."

Selskabet har i brev af 8/2 2021 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Klager anmeldte telefonisk den 29. juni 2018, at han var faldet ned ad en betontrappe i sit hjem den 26. juni 2018 og havde skadet højre arm og højre skulder/hofte og højre underben.

Alka Forsikring meddelte ved brev af samme dato, at skaden var omfattet af forsikringen, og hvis der blev tale om et varigt mén på 5% eller derover, ville der blive udbetalt erstatning.

Alka Forsikring bad ved brev af 25. marts 2019 om klagers samtykke og indhentede efterfølgende de lægelige oplysninger om skaden fra klagers praktiserende læge.

Klager efteranmeldte den 25. marts 2019, at han også havde pådraget sig en tandskade og en hovedskade ved uheldet den 26. juni 2018.

Ankenævnet for Forsikring

2.

96230

Alka Forsikring modtog den 15. maj 2019 klagers journal, hvoraf det fremgik, at klager havde opsøgt sin læge den 27. juni 2018 med hudafskrabninger på højre arm og højre underben.

9 uger senere – den 30. august 2018 – havde klager igen søgt læge, da han havde udviklet kronisk hovedpine. Det fremgik af journalen, at klager havde være udsat for en arbejdsulykke i 2012 med skade på nakken og havde modtaget erstatning herfor. Klagers læge mistænkte i den forbindelse mulig slidgigt i nakken og klager blev henvist til MR-scanning.

Alka Forsikrings lægekonsulent ønskede til brug for sin vurdering af sagen oplysninger i forbindelse med den tidligere skade.

Klager fremsendte ved mail af 25. juli 2019 kopi af anmeldelsen af arbejdsskaden den 26. oktober 2011 og AES afgørelse af 27. december 2012, hvor AES for så vidt angik gener i nakke/hoved vurderede, at disse svarede til en méngrad på 5%.

Klager fremsendte den 14. juni 2019 foto af sin højre arm og bad selskabet vurdere méngraden i forbindelse med arret.

Alka Forsikring havde ved mail af 19. februar 2019 modtaget en tandlægeregning vedrørende tanden 6+ med henvisning til et skadenummer (dog ikke nærværende skade) og skaden var derfor blevet afvist. På baggrund af henvendelse fra klager den 25. marts 2019 havde selskabet undersøgt sagen.

Selskabet modtog herefter den 19. juni 2019 udfyldt tanderklæring fra klagers tandlæge, hvoraf det fremgik, at klager den 6. december 2018 havde opsøgt sin tandlæge med en fraktur af tanden 6+, som tandlægen tilskrev et traume.

Alka Forsikring anerkendte tandskaden og det fremsendte behandlingsoverslag ved brev af 26. juli 2019 og betalte den 27. august 2019 regningens udvisende til klagers tandlæge.

Lægekonsulenten bad om udfærdigelse af en speciallægeerklæring til brug for sin vurdering og klager blev den 20. november 2019 undersøgt af speciallæge i neurologi

Alka Forsikring forelagde sagens oplysninger for selskabets lægekonsulent, som udtalte, at det fremgik, at der var lette forud bestående nakkegener i form af smerter og hovedpine, som klager havde fået fastsat (og udbetalt erstatning for) svarende til en méngrad på 5%.

Desuden var der konstateret degenerativ nakkelidelse. Klagers aktuelle gener med nakkesmerter og hovedpine, udstrålende gener til arme, nedsat hukommelse og tinnitus svarede til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings méntabel punkt B.1.1.3, hvorefter klagers gener som følge af det anmeldte ulykkestilfælde med fradrag for forud bestående gener kunne fastsættes til en méngrad på 5%.

Alka Forsikring udbetalte ved brev af 10. januar 2020 erstatning i overensstemmelse med lægekonsulentens vurdering.

Klager henvendtes sig telefonisk til selskabet og gjorde opmærksom på, at han også mente sig berettiget til erstatning for vansir på grund af arret på armen.

Alka Forsikring forelagde derfor igen sagen for selskabs lægekonsulent. Lægekonsulenten udtalte, at der var tale om et ar på et mindre synligt sted, og der således ikke var tale om et mén grundet vansir på 5% eller derover.

Alka Forsikring fastholdt ved brev af 6. maj 2020 med henvisning til selskabets lægekonsulents vurdering den trufne afgørelse.

Klager henvendte sig på ny til selskabet ved mail af 11. maj 2020 og anførte, at han fortsat var af den opfattelse, at der var tale om en beskæmmende vansiring, idet arret omkring albuen ikke kunne skjules hele året og oplyste, at han fandt det beskæmmende for sit udseende, især om sommeren og til fester.

Klager mente desuden, at hans tilskadekomst skulle vurderes ud fra AES bemærkninger om multiple skader og tilføjede at hans nakkegener var forværret.

Alka Forsikring forelagde igen sagen for selskabets lægekonsulent som udtalte, at nakkegener ikke forværredes over tid og med henvisning til de forud bestående nakkegener fastholdt lægekonsulenten, at klagers varige følger af det anmeldte ulykkestilfælde ikke svarede til mere end de allerede udbetalte 5%.

For så vidt angik arret omkring albuen fastholdt lægekonsulenten, at der var tale om ar et mindre synligt sted, som uden større gene kunne dækkes og således ikke svarede til en méngrad på 5% eller derover.

Alka Forsikring fastholdt på den baggrund ved brev af 18. juni 2020 den trufne afgørelse.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klager er omfattet af en kollektiv fritidsulykkesforsikring via sit medlemskab af [fagforening].

Forsikringen dækker med henvisning til betingelsernes afsnit 5.1. følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås i henhold til punkt 5.1.1. en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden.

Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen medicinsk set er egnet til at forårsage personskaden, og om der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen og de relevante symptomers indtræden.

Ulykkestilfældet er dækket på forsikringen, hvilket heller ikke på noget tidspunkt har været et tvistepunkt. Tvisten i nærværende sag drejer sig alene om fastsættelsen af de varige følger og den dertil svarende méngrad og erstatning.

Det gælder også i den forbindelse, at det er den sikrede der - efter almindelige regler - har bevisbyrden for rigtigheden af det krav, der gøres gældende mod selskabet.

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 6.1.6 fremgår det, at hvis sikrede har modtaget godtgørelse for gener efter en tidligere ulykke, betales der - i forbindelse med et nyt ulykkestilfælde - ikke

godtgørelse for de samme gener igen, uanset om de tidligere gener ikke længere er til stede. Dette gælder uanset, om erstatningen er udbetalt af Alka eller et andet forsikringsselskab.

Af forsikringsbetingelsernes afsnit 8 fremgår det, hvorledes erstatningen beregnes efter et dækningsberettiget ulykkestilfælde.

Af afsnittene 8.1.6. og 8.1.7. fremgår det således, at méngraden fastsættes, når de endelige følger efter ulykkestilfældet kan bestemmes samt at méngraden fastsættes efter Arbejdsskadestyrelsens (nu AES) méntabel.

Det bestemmes desuden, at fastsættelsen sker på grundlag af skadens medicinske art og omfang uden hensyntagen til forsikredes erhverv, sociale situation, andre individuelle forhold (herunder fritidsinteresser) eller en eventuel nedsættelse af evnen til at tjene penge.

Alka Forsikring har tilknyttet læger, der – på baggrund af de lægelige oplysninger – vurderer de varige følger af de anmeldte ulykkestilfælde, men hvis én af parterne ønsker det, træffes afgørelsen af Arbejdsskadestyrelsen (AES).

Af de lægelige oplysninger fremgår det, at klager søgte læge den 27. juni 2018 med hudafskrabbinger.

Godt 9 uger senere søgte klager på ny læge, da han havde udviklet sovende fornemmelse i begge hænder og konstant hovedpine.

En MR-scanning af hjernen den 6. september 2018 viste normale forhold.

En MR-scanning af halshvirvelsøjlen den 7. september 2018 viste degenerative forandringer i form af let slidgigt og moderat forsnævring svarende til hvirvelmellemlummet C5/C6, men ellers normale forhold.

Af speciallægeerklæringen fremgik det, at der objektivt fandtes indskrænket bevægelighed i nakkesøjlen, men ellers normale forhold.

Klager angav sine subjektive gener som konstant hovedpine og nakkesmerter med fastlåsningsstilfælde, synlige ar efter hudafskrabbinger, pressende fornemmelse på indersiden af begge overarme og sovende fornemmelse i hænderne samt kognitive gener i form af nedsat hukommelse, øget træthed, nedsat fokuseringsevne, langsomme arbejdsfunktion samt tinnitus og svimmelhed.

Af oplysningerne fra AES vedrørende arbejdsskaden i 2011 fremgår det, at klager slog hovedet mod et stilladsrør og fik et smæld i nakken. Klager havde angiveligt følger i form af hovedpine flere gange om ugen og øresusen samt knagen og bragen i nakken, når han bevægede hovedet, fastlåsningsstilfælde og sovende fornemmelse i begge arme.

AES vurderede de varige følger af tilskadekomsten svarede til en méngrad på 5%.

Der ses således for en overvejende dels vedkommende sammenfald mellem følgerne af den tidligere arbejdsskade og de nuværende symptomer.

Alka Forsikrings lægekonsulent har vurderet klagers varige følger med udgangspunkt i AES méntabel punkt B. 1.1.3. 'Middelsvære, daglige nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning, eventuelt med udstrålende armsmerter, og eventuelt lettere somatiske, kognitive og affektive ledsagesymptomer'.

Dette svarer efter selskabets opfattelse til de i speciallægeerklæringen nævnte gener, idet vi skal henvise til AES bemærkninger vedrørende tabellens punkter under A.1 om følger af postcommotionelt syndrom (følger efter hjernerystelse) og tabellens punkt B.1.1.3., hvor det fremgår, at der er stort overlap mellem punkterne 4.1. Postkommotionelt syndrom og de under punkterne B.1.1 anførte symptomer efter nakkeskader, idet det efter AES vurdering ofte ikke er muligt at afgøre, om der er en hjernerystelse med sekundære nakkesmerter eller en nakkeskade med sekundære ledsagesymptomer imiterende følger efter hjernerystelse.

AES udtaler desuden at hovedpine og nakkehovedpine vurderes under et.

Alka Forsikring skal pointere, at der ifølge AES ikke fastsættes selvstændig méngrad for tinnitus/øresusen uden samtidigt opstået og sikkert påvist varig hørenedsættelse.

Der foreligger ingen dokumentation for, at klager har pådraget sig hørenedsættelse.

Vi er som udgangspunkt enige i klagers anbringende om at der er tale om multiple skader, for så vidt angår de varige følger fra nakken contra et eventuelt varigt mén som følge af vansir.

Der er tale om multiple skader, når der er tale om en skade, der omfatter flere af de områder, der er fastsat procenter for i méntabellen.

Der vil som udgangspunkt ikke ske automatisk fuld sammenlægning af de forskellige procenter og den samlede ménprocent vil blive fastsat efter et skøn, hvor det samlede funktionsniveau vurderes.

Det vil alene være for multiple skader, hvor de enkelte skader er uafhængige af hinanden og vurderingen kan foretages uafhængigt for hver skade, at der skal vurderes et mén for hver skade, hvilket i nærværende sag vil sige at nakkeskaden opgøres som én skade og vansiret som én skade.

For så vidt angår klagers krav om erstatning for vansir må Alka Forsikring med henvisning til selskabets lægekonsulents bemærkninger og AES méntabel fastholde, at det ar klager har pådraget sig ved albuen efter selskabets opfattelse ikke opfylder kriterierne for erstatningsberettigende vansir.

Alka Forsikring finder ikke, at der foreligger en tilstrækkelig grad af tvivl om spørgsmålet om vurderingen af klagers méngrad til, at det berettiger til, at selskabet af egen drift skal forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, men det udelukker imidlertid ikke, at klager kan forelægge sagen.

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes afsnit 13 om Arbejdsskadestyrelsen (nu Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – AES), at 'Både forsikrede og Alka kan forlange, at Arbejdsskadestyrelsen fastsætter méngraden.'

Af afsnit 13.2.2. fremgår det, at 'Den af parterne der ønsker spørgsmålet om méngradens størrelse forelagt Arbejdsskadestyrelsen (AES), betaler gebyret for forelæggelsen samt eventuelle omkostninger til lægelige udgifter, der er nødvendige for sagens videre behandling.'

Hvis Arbejdsskadestyrelsen (AES) ændrer den af Alka fastsatte méngrad til fordel for klager, refunderer Alka Forsikring imidlertid både gebyret for forelæggelsen, samt de eventuelle lægelige udgifter klager måtte have haft i anledning af forelæggelsen.

Alka Forsikring må således med henvisning til forsikringsbetingelsernes afsnit 6.1.6 fastholde, at der ikke kan udbetales yderligere godtgørelse i forbindelse med klagers gener fra nakken og ligeledes fastholde, at klager ikke har krav på godtgørelse for vansir.

Vi må således på ovennævnte baggrund fastholde cheflægekonsulentens vurdering og dermed den trufne afgørelse og henvise klager til at forelægge sagen for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring for egen regning, idet vi skal bemærke, at hvis AES ændrer den af Alka Forsikring fastsatte méngrad til fordel for klager, refunderer selskabet gebyret for forelæggelsen."

Klageren har i meddelelse af 11/2 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg er enig i ALKAs bedømmelse af, at der er ingen tvist i forbindelse om anerkendelsen af min skader. Uenigheden drejer sig om fastsættelse af mén graden og de multiple skader, deriblandt vansiringen på min højre arm og høreskaden incl. tinnitus.

1. Vansiringen på højre arm kan muligvis tildækkes af tøj, men det gør ikke at vansiringen bliver usynlig, jeg ved det og skal se på det hver dag, ud over dette, er jeg tvungen til og påmindet om hver dag nøje ikklæde mig bestemt slags beklædning for at andre ikke kan se vansiringen, så må jeg på det kraftigste påtale, at fra forsommer og efteråret går jeg i lettere beklædning såsom kortærmet skjorter, t- shorts, badetøj og lignende, det gør at vansiringen ikke kan skjules. Det kan ikke være rigtigt, at jeg skal tage en trøje på når det er varmt for at skjule vansiringen - for der er det som ALKA foreslår jeg ska gøre, for at undgå at ALKA giver mig den indrømmelse, at tage den multiple skade med i bedømmelsen af mén graden. Man kan bare se vansiringens omfang ud fra de vedlagte foto i sagen, som vist nok siger mere end 1000 ord!!
2. Bedømmelsen af min tinnitus beskriver ALKA at der ikke er tale om yderlig skade på hørelsen og tinnitus. Alka har i hele processen haft mulighed for at henvise mig til en høretest/speciallæge, dette har ALKA undladt, hvilket kan undre mig. Jeg er opmærksom på, at tinnitus ikke er en selvstændig sygdom optaget på fortegnelsen, tinnitus er dog en følge af min høreskade og derfor bør ALKA tage spørgsmålet op i sammenhæng med høreskaden og revurderer mén graden."

Selskabet har i brev af 2/3 2021 til nævnet bl.a. anført:

"Vi må fastholde, at det ar klager har pådraget sig som følge af hudafskrabningen ved albuen ikke i sig selv kan begrunde et varigt mén for vansir på 5% eller derover.

For så vidt angår den af klager anførte tinnitus var denne efter oplysningerne allerede til stede efter arbejdsskaden i 2011 i form af øresusen.

Som nævnt fastsættes der ikke en selvstændig méngrad for tinnitus/øresusen uden samtidigt opstået og sikkert påvist varig hørenedsættelse.

Der foreligger ingen lægelige oplysninger om hørenedsættelse og således ikke dokumentation for, at klager har pådraget sig hørenedsættelse, som følge af det anmeldte ulykkestilfælde.

Bevisbyrden for rigtigheden af det krav der rejses mod selskabet, påhviler efter almindelige regler klager og det er på den baggrund ikke Alka Forsikring, der skal foranledige en lægelige udredning af et muligt høretab.

Hvis der lægeligt påvises et varigt erstatningsberettigende høretab, må det desuden sandsynliggøres, at dette er en følge af det anmeldte ulykkestilfælde og ikke en følge af den tidligere arbejds-skade."

Til dette har klageren fremsendt meddelelse af 15/3 2021, hvori det bl.a. er anført:

"Jeg er stadig ikke enig i Alka's betragtning og bemærkning omkring min vansiring på højre underarm/albue, som beskrives som en 'hudafskrabning'. Jeg er faktisk chokeret over Alka's beskrivelse af skadens omfang. Når jeg hver dag bliver mindet på min ulykke, ved at se den beskæmmende 'hudafskrabning' og omfanget deraf. Jeg har vedlagt nye billeder af min 'hudafskrabning' og udover det store ar på 10 * 3 cm så er der også et område, som en skjorte eller t-shirt ikke kan dække, om sommeren bliver hele ar området mere hvidt/rosa, end når resten af armen bliver brun af solen. Yderlig gro der ingen hår på området i forhold til resten af armen. Der er en lille forskydning i højden mellem huden der ikke er skadet og det der er skadet. Det klør på området og jeg tager mig ofte dagligt i at røre/klø ved ar området. I arret er der lange ar på kryds og tværs af området, det ser ud som når man betragter en skøjtebane med ridser på kryds og tværs. Arrene og huden ligner en gammel mands hud, rynket og ujævn med røde plamager spredt ud over området. Vansiringen efter skaden går efter min bedste overbevisning aldrig væk og skal leve med dette resten af mit liv. Så jeg er uenig med Alka i, at mén graden kun er 5%. Der er tale om multiple skader og skal medtages i vurderingen af mén graden.

Nævnet har fået forelagt fotos af klagerens ar.

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af afgørelse af 27/12 2012 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i arbejdsskadesagen fremgår bl.a.:

"Varigt mén

Afgørelse

Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er 5 procent.

...

Begrundelse

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt. Efter tabellens:

– punkt A.4.1.1 vurderes postkommotionelt syndrom, det vil sige kognitive og affektive symptomer opstået efter hjernerystelse, med lette symptomer f.eks. isoleret daglig let hovedpine eller lette kognitive symptomer m.m. uden ledsagende hovedpine til 5 procent.

Du har hovedpine flere gange om ugen. Dine gener svarer ikke helt til punkt A.4.1.1 fordi du ikke har daglig hovedpine. Til gengæld har du også øresusen, en knagende/bragende fornemmelse i nakken, aflåsningstilfælde og anfald af sovende fornemmelse i armene. Vi vurderer på den baggrund, at dine gener kan sammenlignes med punkt A.4.1.1."

Af selskabets afgørelse af 10/1 2020 fremgår bl.a.:

"Afgørelse

Sagens akter er gennemgået og der vil blive udbetalt erstatning fra ulykkesforsikringen.

Begrundelse

I sin vurdering har lægekonsulenten lagt vægt på, at du har gener i form af nakkesmerter og hovedpine samt udstrålende gener til arme samt nedsat hukommelse og svimmelhed og tinnitus. Der er endvidere taget højde for, at der inden skaden var gener i form af nakkesmerter og hovedpine, som ikke giver ret til erstatning. Lægekonsulenten har derfor fastsat méngraden til 5 % i henhold til

Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings méntabel."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"5 Forsikringen dækker

5.1 Følger af ulykkestilfælde

5.1.1 Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

...

6 Forsikringen dækker ikke

6.1 Sygdom og forudbestående helbredsgener

...

6.1.6 Hvis forsikrede har modtaget godtgørelse for gener efter en tidligere ulykke, betales der – i forbindelse med et nyt ulykkestilfælde – ikke godtgørelse for de samme gener igen, uanset om de tidligere gener ikke længere er til stede. Dette gælder uanset, om erstatningen er udbetalt af Alka eller et andet forsikringsselskab."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 29/6 2018, at han den 26/6 2018 var faldet ned af en trappe og havde skadet højre arm, højre skulder/hofte og højre underben. Han efteranmeldte den 25/3 2019, at han havde pådraget sig hovedskade ved uheldet. Selskabet vurderede den 10/1 2020, at klagerens varige mén efter ulykken den 29/6 2018 var 5 % efter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel punkt B.1.1.3. Klageren ønsker en højere méngradsvurdering, hvor der indgår vansiring af højre arm og forværring af tinnitus, idet der er tale om multiple skader. Han

har anført, at han har en høreskade, og at hans tinnitus er en følge af denne. Han har i e-mail af 11/5 2020 til selskabet anført, at hans tinnitus er forværret og nu er konstant. Han har svært ved at koncentrere sig og glemmer ting. Han har også anført, at hans ar på højre arm er en beskæmmende vansiring. Han kan ikke dække arret, når han går i sommertøj. Arret er 10 x 3 cm. Det bliver hvidt/rosa om sommeren, der gror ikke hår på området, huden er rynket og ujævn, og der er en lille forskydning i højden mellem den skadede hud og huden på den øvrige arm. Selskabet har fastholdt, at klagerens varige mén efter ulykken kan fastsættes til 5 %. Selskabet har anført, at der ifølge Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke fastsættes en selvstændig méngrad for tinnitus/øresusen uden samtidigt opstået og sikkert påvist varig hørenedsættelse. Klageren har ikke dokumenteret, at han har pådraget sig hørenedsættelse som følge af ulykken. Der foreligger ingen lægelige oplysninger om hørenedsættelse. Selskabet har også anført, at klagerens tinnitus allerede var til stede efter en arbejdsskade tilbage i 2011 i form af øresusen. Selskabet har videre anført, at vansiret skal opgøres som en selvstændig skade. Selskabet har i e-mail af 18/6 2020 til klageren anført, at arret skal vurderes efter méntabellens punkt H.1., da det er på et mindre synligt sted. Arret kan ikke i sig selv begrunde et varigt mén for vansir på 5 % eller derover.

Af punkt A.6.4. i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel fremgår:

"Hørenedsættelse og samtidig stærkt generende og vedvarende tinnitus (øresusen)"

Af punkt A.6.4.1. i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel fremgår:

"Ved en sikkert påvist, varig hørenedsættelse, som i sig selv ikke er erstatningsberettigende, i kombination med stærkt generende og vedvarende tinnitus, vurderes det samlede mén for hørenedsættelsen og tinnitus til $\leq 8\%$ "

Af punkt A.6.4.2. i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel fremgår:

"Ved en erstatningsberettigende hørenedsættelse kan der ved samtidig stærkt generende og vedvarende tinnitus gives et tillæg til ménet for hørenedsættelsen på $\leq 8\%$

Det samlede mén for hørenedsættelse og tinnitus efter A.6.4.2. vurderes efter reglen om multiple skader."

Af punkt 3.2.3.1. i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel fremgår:

Ankenævnet for Forsikring

10.

96230

"Multiple skader, hvor de enkelte skader er uafhængige af hinanden
Hvis det drejer sig om skader, hvor vurderingen af varigt mén for den ene skade kan foretages helt uafhængigt af den anden, vurderes det samlede mén som summen af de enkelte mén."

Af punkt H.1. i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel fremgår:

"Ikke skæmmende ar i ansigtet eller på kroppen eller ekstremiteterne <5%"

Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen, herunder de lægelige bilag og fotos af klagerens ar finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat klagerens méngrad til 5 %.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på oplysningerne fra arbejdsskadesagen om, at klageren havde øresusen efter arbejdsulykken i 2011.

Nævnet har også lagt vægt på de fremlagte fotos af klagerens ar på højre arm, og at arret efter nævnets opfattelse ikke fremstår som et større skæmmende ar, og at arret er placeret et sted på armen, som ofte vil være dækket af påklædning.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at arret er synligt, når han er iført trøjer med korte ærmer – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Ankenævnet *for* Forsikring

11.

96230

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'P. Thønnings', is written on a light blue rectangular background.

Peter Thønnings